האפונים של רינה

מתוך "כפר של אמא אווזה"
מאת מגי ביגהם (1903)

בבית הספר בכפר של אמא אווזה לא למדו מספרים. הילדים למדו מ"דברים" כפי שהם נהגו לומר. הם למדו מכל "דבר" שראו ורצו לדעת עליו. אם יכולת, היית מביא את ה"דבר" לבית הספר. אם לא, המורה לקח את הילדים ל"דבר". אם היו אלה כבשים או פרות הם יצאו למרעה, אם רצו ללמוד על ציפורים או עצים, הם יצאו ליער, כדי ללמוד על דגים וצפרדעים יצאו לאגם. איזה כיף זה היה!
יום אחד פטר בא מאוחר מאוד לבית הספר. המורה קרא לו "תלמיד של שעה עשר" ושאל מדוע איחר. פטר חייך והראה לו את הכובע שלו. הכובע היה מלא

תרמילים של אפונה. כל הילדים צחקו, כי פטר תמיד אסף משהו. פעם אפילו הביא חופן חצץ.
"המורה" אמר פטר "קטפתי את האפונים בדרך לבית הספר והבאתי כדי ללמוד עליהם. תספר לנו סיפור?"
המורה חייך ואחר כך לקח תרמיל אחד, פתח אותו והראה להם את האפונים שבפנים, וסיפר אגדה נהדרת על חמש אחיות שישנו בתרמיל אפונים, ועל פיות קרני השמש וטיפות המים שהעירו אותן, אלא שקודם היה צריך להשכיב את האחיות במיטה חומה של אמא אדמה.
הילדים לקחו חמר ופסלו את חמשת האחיות בתרמיל ואחרים ציירו אותן. אחר כך המורה חילק שני תרמילים לכל ילד, כך שלכל אחד היו עשרה אפונים.
"אתם יכולים לשחק בהם בחיילים" אמר המורה "ותראו איך אפשר לסדר אותם בשורות."
והם סידרו את האפונים בשורה אחת ככה:

ואחר כך בזוגות ככה:

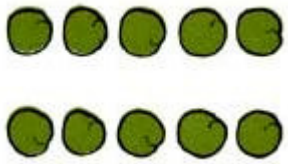

ואחר כך בחמישיות ככה:

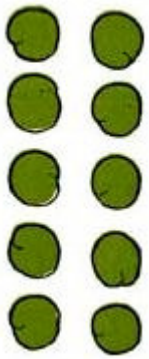

וכשהחיילים התעייפו מצעדה המורה נתן לילדים קיסמים ואמר להם לעשות משהו יפה כדי להביא הביתה.

שמעון עשה רק סיכות כובע:

מרגיט עשתה סיכות ראש.

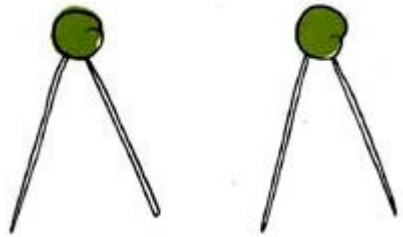

רובי עשה סולם:

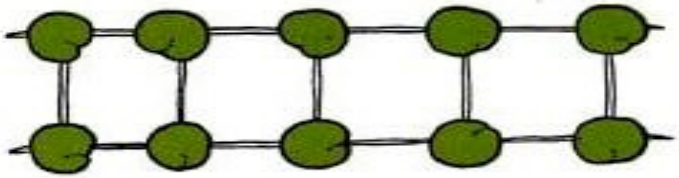

דוב עשה מסגרת לתמונה:

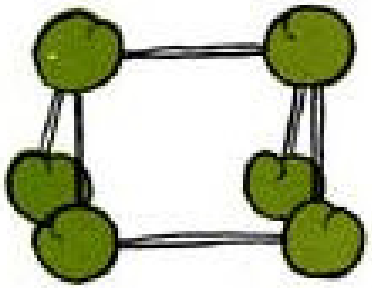

טום עשה כיסא:

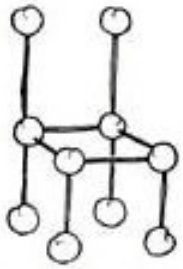

דני עשה בובה:

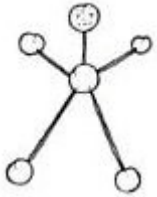

ופנינה עשתה שולחן:

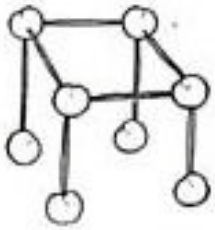

כל אחד עשה משהו, מלבד רינה. היא ישבה בשקט והסתכלה על האחרים. המורה אמר "חבל שרינה לא עושה דבר. אולי אפשר לעזור לך לבנות מיטה?" אבל רינה הניעה בראשה ואמרה "לא, הייתי רוצה לקחת את האפונים הביתה". הילדים השתוממו. הם חשבו שזה מוזר מאוד ולא ידעו למה רינה לא רוצה לבנות

מיטה.
אבל רינה ידעה. היא חשבה על עשר האחיות שישנות בתוך התרמילים שלה. אם היא תתקע בהן קיסמים, הן לא תתעוררנה כבר לעולם. אחרי שחזרה הביתה היא עשתה עשרה חורים קטנים

תחת החלון של חדרה. בכל חור הכניסה אפון אחד וכיסתה באדמה. פיות קרני השמש וטיפות המים צפו בה וחייכו כשרינה זרעה את האפונים.
והאפונים התעוררו מהר. לא עבר זמן

והופיעו נבטים תחת חלונה של רינה, אחר כך עלים ופריחה ובסוף גם תרמילי אפונה, כל אחד עם חמש אחיות שמנות בפנים.
ואז רינה הזמינה את המורה ואת כל הילדים אליה למסיבה. ונחשו במה כיבדה אותם?
כן. במרק אפונה כמובן. הרבה יותר טוב מאשר לבנות כיסאות ומיטות. נכון?